

200901436/1/V2.

Datum uitspraak: 17 februari 2010

RECTIFICATIE

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 27 januari 2009 in zaak nr. 08/18820 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de in verband met de uitzetting van een vreemdeling gemaakte kosten op verhaald.

Bij besluit van 30 april 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 januari 2009, verzonden op 28 januari 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door UIA ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 februari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

UIA heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 4 februari 2010, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. , werkzaam bij het Ministerie van Justitie, en UIA, vertegenwoordigd door bijgestaan door mr. R.M. Dessaur, advocaat te Amsterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 65, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover hier van belang, vervoert de vervoersonderneming op aanwijzing van een ambtenaar belast met de grensbewaking de vreemdeling om niet terug naar een plaats buiten Nederland en vindt daartoe zo nodig een ander middel voor terugbrenging. Is zulks niet binnen redelijke tijd mogelijk dan kunnen de kosten van uitzetting uit Nederland op die vervoersonderneming worden verhaald.

Ingevolge artikel 6.2 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), voor zover hier van belang, is de staatssecretaris bevoegd de kosten van uitzetting, bedoeld in artikel 65, tweede lid, van de Vw 2000 te verhalen op de vreemdeling of op een vervoersonderneming.

Ingevolge artikel 6.3, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de kosten van uitzetting van een vreemdeling welke ingevolge artikel 65, tweede lid, van de Vw 2000 op een vervoersonderneming kunnen worden verhaald, verschuldigd aan het openbaar lichaam te welks laste die kosten zijn gekomen.

Ingevolge artikel 6.3, tweede lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 omvatten de in het eerste lid genoemde kosten in ieder geval de kosten verbonden aan de begeleiding van de vreemdeling naar een plaats van vertrek uit Nederland, alsmede zijn begeleiding naar een plaats buiten Nederland, voor zover deze noodzakelijk is.

Ingevolge artikel 6.3, tweede lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 omvatten de in het eerste lid genoemde kosten in ieder geval de kosten verbonden aan het verblijf van de vreemdeling in Nederland in de periode nadat de vervoersonderneming van een ambtenaar belast met de grensbewaking de aanwijzing heeft gekregen de vreemdeling terug te vervoeren naar een plaats buiten Nederland.

2.2. In zijn eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit de incidentnotitie van 19 mei 2005 (hierna: de incidentnotitie) niet blijkt dat op het moment van uitzetting van de betrokken vreemdeling begeleiding door escorts noodzakelijk was. Daartoe heeft de rechtbank ten onrechte redengevend geacht dat uit die incidentnotitie niet kan worden afgeleid dat eerst het verbale verzet van de vreemdeling op 19 mei 2005 begeleiding door escorts noodzakelijk maakte en dat niet reeds eerder een beslissing om de vreemdeling geëscorteerd uit te zetten was genomen, aldus de staatssecretaris.

Ter zitting heeft de staatssecretaris toegelicht dat vóór een uitzetting op grond van het eerder vertoonde gedrag van een vreemdeling op de mogelijke noodzaak tot escortering wordt geanticipeerd, maar dat de uiteindelijke beslissing dat een vreemdeling geëscorteerd zal worden uitgezet afhankelijk is van het gedrag van de vreemdeling op de datum van de beoogde uitzetting. In het geval van de hier betrokken vreemdeling is van belang dat hij heeft gepoogd Nederland in te reizen met een vals paspoort en dat hij niet op basis van de luchtvaartclaim wenste terug te keren naar Kiev, maar het verbale verzet van 19 mei 2005 is de directe aanleiding geweest voor de beslissing over te gaan tot escortering. Dit volgt ook uit de omstandigheid dat voor de vreemdeling voor de vlucht van 19 mei 2005 een ticket was geboekt en dat, indien van verzet van de zijde van de vreemdeling geen sprake zou zijn geweest, niets hem in de weg zou hebben gestaan om ook daadwerkelijk met die vlucht te vertrekken.

Voorts heeft de staatssecretaris aangegeven dat bij de beslissing over te gaan tot escortering rekening dient te worden gehouden met de eventuele gevolgen van een uitzetting zonder escorts van een mogelijk opstandige vreemdeling. In dat verband heeft hij gewezen op vertragingen en last minute annuleringen waarmee luchtvaartmaatschappijen zich geconfronteerd zien, alsmede de overlast die en het gevaar dat voor personeel en medepassagiers kan worden veroorzaakt.

2.2.1. De incidentnotitie van 19 mei 2005, voor zover hier van belang, vermeldt dat de betrokken vreemdeling op die dag naar Havana zou vliegen, maar aangaf niet naar Cuba te willen omdat hij daar vermoord zou worden. Voorts vermeldt de notitie dat de vreemdeling niet fysiek lastig is geweest, maar dat hij, nadat hem verteld was dat hij met escorts zou worden gebracht, heeft gezegd dat dat toch niet zou lukken.

2.2.2. De vraag of escortering noodzakelijk is, dient primair door de staatssecretaris te worden beantwoord, zodat zijn standpunt daarover door de rechter terughoudend dient te worden getoetst. Binnen dat kader overweegt de Afdeling dat uit de incidentnotitie voldoende duidelijk blijkt dat de vreemdeling zich op 19 mei 2005 heeft verzet tegen zijn uitzetting en dat op grond van die incidentnotitie kan worden geconcludeerd dat eerst dat

verzet aanleiding is geweest te besluiten tot geëscorteerde uitzetting. De staatssecretaris kan worden gevolgd in zijn betoog dat, indien van verzet geen sprake zou zijn geweest, de vreemdeling ongehinderd met de vlucht op die datum zou zijn vertrokken. Voorts ligt het niet voor de hand dat, indien reeds eerder tot escortering zou zijn besloten, de Koninklijke marechaussee (hierna: de Kmar) desondanks zou hebben gepoogd de vreemdeling op 19 mei 2005 zonder escorts uit te zetten. Dit in aanmerking genomen bestaat, gelet op de door de staatssecretaris genoemde en in 2.2. weergegeven belangen die met het garanderen van een ordentelijke uitzetting worden gediend, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op grond van het verzet bij de voorgenomen uitzetting op 19 mei 2005 escortering noodzakelijk was. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat het besluit van 30 april 2008 in zoverre onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. De rechtbank heeft dit niet onderkend. De grief slaagt derhalve.

2.3. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld door tussen 19 mei 2005 en het uiteindelijke vertrek op 30 juni 2005 niet te onderzoeken of begeleiding door escorts op die laatste datum nog immer noodzakelijk was. Daartoe betoogt hij dat vertrouwd kan worden op de deskundigheid en ervaring van de Kmar en wijst hij er op dat de vreemdeling er tussen 19 mei 2005 en zijn uiteindelijke vertrek op 30 juni 2005 geen blijk van heeft gegeven dat hij zich niet langer zou verzetten tegen verwijdering, zodat geen aanleiding bestond het besluit tot escortering te herzien.

Ter zitting heeft de staatssecretaris toegelicht dat, als de noodzaak tot escortering eenmaal is vastgesteld, in de periode tussen de dag waarop noodzaak van escortering is vastgesteld en de dag van vertrek in beginsel niet wordt overgegaan tot een nieuwe beoordeling of de noodzaak van escortering op de dag van vertrek nog immer bestaat. Niet is uitgesloten dat zich omstandigheden zouden kunnen voordoen die ertoe leiden dat de vreemdeling toch nog bereid zal zijn vrijwillig te vertrekken, maar over het algemeen moet het risico alsnog af te zien van eerder geïndiceerde escortering gelet op de in 2.2. weergegeven belangen als te hoog worden ingeschat. De heroverweging van een eerder besluit tot escortering zou bovendien tot herhaalde frustratie van de uitzetting kunnen leiden.

2.3.1. Nu, zoals in 2.2.2. is overwogen, geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op 19 mei 2005 de noodzaak tot escortering van de vreemdeling bestond, en zich tussen die datum en de uitzetting op 30 juni 2005 geen feiten of omstandigheden hebben voorgedaan, die aanleiding konden geven voor het oordeel dat van verzet tegen de uitzetting niet wederom sprake zou zijn, bestaat, mede gelet op de door de staatssecretaris uiteengezette en in 2.2. weergegeven belangen, evenmin grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestond het besluit tot escortering met het oog op de uitzetting van 30 juni 2005 te herzien. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat het besluit van

30 april 2008 in zoverre onvoldoende zorgvuldig is voorbereid. De tweede grief slaagt eveneens.

2.4. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 30 april 2008 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.5. In beroep heeft UIA betoogd dat de staatssecretaris niet heeft gemotiveerd waarom hij gebruik heeft gemaakt van zijn discretionaire bevoegdheid de uitzettingskosten te verhalen op UIA en niet op de vreemdeling.

In het besluit van 30 april 2008, voor zover hier van belang, heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat hij de uitzettingskosten, voor zover mogelijk, heeft verhaald op de betrokken vreemdeling door zijn oorspronkelijke ticket te gebruiken om zijn ticket voor de vlucht van 30 juni 2005 te betalen. De vreemdeling was niet in het bezit van voldoende middelen van bestaan om verdere kosten op hem te kunnen verhalen.

Gelet op dat standpunt bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit in zoverre onvoldoende is gemotiveerd.

2.6. Daarnaast heeft UIA in beroep betoogd dat in het besluit niet is gemotiveerd waarom de kosten van de uitzetting, gelet op de omstandigheden van het geval, niet zijn gematigd. Voorts klaagt UIA dat de staatssecretaris onzorgvuldig heeft gehandeld door de schijn te hebben gewekt dat uitsluitend de kosten voor de benodigde tickets zouden worden verhaald.

2.6.1. In het besluit van 30 april 2008, voor zover hier van belang, heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat het te verhalen bedrag is opgesteld aan de hand van de tarievenlijst 2007, genoemd in paragraaf A2/7.1.6. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), zoals deze gold ten tijde van het besluit. Aangezien het uiteindelijk verhaalde bedrag is gebaseerd op gepubliceerde beleidsregels, had UIA kunnen weten dat dit hoger zou uitvallen dan de aanvankelijke prijsopgave van de Kmar, waarin uitsluitend de ticketkosten waren opgenomen. Nu de vaststelling van het kostenbedrag op grond van voormelde tarievenlijst is gebeurd en aan UIA in zoverre is tegemoetgekomen dat de kosten van het verblijf van de vreemdeling in Nederland niet zijn doorberekend, kan niet worden gesteld dat het te verhalen bedrag onjuist dan wel onredelijk is, aldus de staatssecretaris in zijn besluit.

2.6.2. Paragraaf A2/7.1.6 van de Vc 2000, voor zover hier van belang, vermeldt dat de kosten die ingevolge artikel 65 van de Vw 2000, in samenhang met artikel 6.3 van het Vb 2000, op de vervoersonderneming kunnen worden verhaald zijn opgenomen in de tarievenlijst. De daarin gestandaardiseerde tarieven betreffen de kosten van uitzetting en de kosten van verblijf die de overheid maakt met betrekking tot vreemdelingen aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd. De tarieven zijn gebaseerd op de

werkelijk gemaakte kosten van de diverse betrokken instanties en worden jaarlijks - per 1 januari - herzien en gepubliceerd in de Staatscourant.

2.6.3. Niet in geschil is dat de staatssecretaris op grond van artikel 65 van de Vw 2000, in samenhang met artikel 6.3 van het Vb 2000, bevoegd was de kosten van de uitzetting op UIA te verhalen. Nu uit artikel 6.3, tweede lid, van het Vb 2000 voortvloeit welke kosten door de staatssecretaris kunnen worden verhaald en de hoogte daarvan bepaald kan worden aan de hand van voormelde gepubliceerde tarievenlijst bestaat geen grond voor het oordeel dat het standpunt van de staatssecretaris dat UIA had kunnen weten hoe hoog het te verhalen bedrag zou uitvallen in rechte geen stand kan houden. Voorts is niet gebleken dat sprake is van enige concrete toezegging, waaraan het gerechtvaardigd vertrouwen kon worden ontleend dat de te verhalen kosten beperkt zouden blijven tot de ticketkosten. De stelling ten slotte dat de staatssecretaris niet heeft gemotiveerd waarom de verhaalde kosten niet zijn gematigd mist feitelijke grondslag, reeds omdat de staatssecretaris in het besluit van 30 april 2008 heeft aangegeven dat de aanzienlijke kosten gemoeid met het verblijf van de vreemdeling in Nederland niet in rekening worden gebracht.

2.7. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensengevolge buiten het geding.

2.8. Het inleidend beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 27 januari 2009 in zaak nr. 08/18820;
- III. verklaart het door Ukraine International Airlines bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

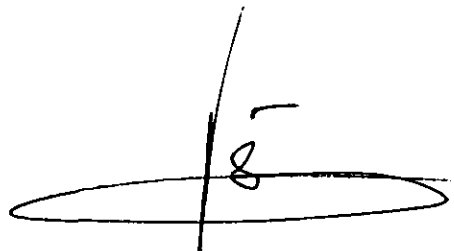
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 februari 2010

91-574.

Verzonden: 17 februari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08/18820

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 27 januari 2009

in de zaak van:

eiseres,
gemachtigde: mr. R.M. Dessaur, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. Brand, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Op 10 april 2005 is de heer (hierna: de vreemdeling), geboren op en van Cubaanse nationaliteit, door eiseres aangevoerd op de luchthaven Schiphol met vlucht komende uit Oekraïne. Aan de vreemdeling is de toegang tot Nederland en de overige lidstaten van het Schengengebied door de Koninklijke Marechaussee (hierna: Kmar) geweigerd. Daarbij is eiseres op 11 april 2005 middels een removal order medegedeeld dat de betreffende vreemdeling de toegang is geweigerd en dat deze met de eerstvolgende vlucht mogelijk verwijderd zal dienen te worden uit Nederland. Eiseres heeft op 30 juni 2005 voldaan aan de verplichting om de vreemdeling te vervoeren naar een plaats buiten Nederland waar de toegang hem gewaarborgd is.

1.2 Bij brief van 17 april 2007, verzonden 27 april 2007, heeft verweerder de kosten met betrekking tot de uitzetting van de vreemdeling, te weten € 31.874,36, op eiseres verhaald. Eiseres heeft hiertegen op 21 mei 2007 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 19 september 2007 ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 1 november 2007 beroep ingesteld. Bij brief van 22 januari 2008 heeft verweerder het besluit van 19 september 2007 ingetrokken. Bij brief van 23 januari 2008 heeft eiseres het beroep ingetrokken. Op 31 maart 2008 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 30 april 2008 wederom ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 26 mei 2008 beroep ingesteld.

1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

zaaknummer: AWB 08/18820

2

- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 27 november 2008. Eiseres is vertegenwoordigd door de heer F. Bekirov, bijgestaan door de gemachtigde van eiseres. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Wanneer een vreemdeling de toegang tot het Schengengebied wordt geweigerd, is de vervoerder die hem tot de buitengrens heeft gebracht ingevolge artikel 26 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst (hierna: SUO) juncto Richtlijn 2001/51/EG, op nationaal niveau neergelegd in artikel 65 Vreemdelingenwet 2000 (Vw), verplicht de vreemdeling op aanwijzing van de ambtenaar belast met de grensbewaking (in de vorm van een zogeheten removal order), de vreemdeling terug te vervoeren naar een plaats buiten Nederland alwaar zijn toegang is gewaarborgd. Ingevolge artikel 77 Vw kan tegen de removal order een administratief beroepschrift worden ingediend.
- 2.3 Artikel 3 van Richtlijn 2001/51/EG bepaalt dat de lidstaten de nodige maatregelen nemen om vervoerders die niet kunnen zorgen voor de terugbrenging van een onderdaan van een derde land aan wie de toegang is geweigerd, ertoe te verplichten onmiddellijk een middel voor de terugreis te vinden en de kosten daarvan voor hun rekening te nemen, of, indien onmiddellijke terugbrenging niet mogelijk is, de aansprakelijkheid voor de kosten van het verblijf en de terugbrenging van betrokkene op zich te nemen.
- 2.4 Ingevolge artikel 65, tweede lid, Vw - voor zover hier relevant - vervoert de vervoersonderneming op aanwijzing van een ambtenaar belast met de grensbewaking de vreemdeling aan wie de toegang is geweigerd om niet terug naar een plaats buiten Nederland en vindt daartoe zo nodig een ander middel voor de terugbrenging. Is zulks niet binnen redelijke tijd mogelijk, dan kunnen de kosten van uitzetting uit Nederland op die vervoersonderneming worden verhaald.
- 2.5 Ingevolge artikel 6.2 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) is Onze Minister bevoegd de kosten van uitzetting, bedoeld in de artikelen 65, tweede lid en 66 Vw te verhalen op de vreemdeling of op een vervoersonderneming.
- 2.6 Ingevolge artikel 6.3, eerste lid, Vb zijn de kosten van uitzetting van een vreemdeling welke ingevolge artikel 65, tweede lid, Vw op een vervoersonderneming kunnen worden verhaald, verschuldigd aan het openbaar lichaam te welks laste die kosten zijn gekomen. In het tweede lid is bepaald dat de in het voorgaande lid bedoelde kosten van uitzetting in ieder geval omvatten de kosten verbonden aan:
- a. het vervoer van de uit te zetten vreemdeling per eerste gelegenheid, doch op de wijze die, gelet op de omstandigheden, de goedkoopste is, naar een plaats buiten Nederland;
 - b. de begeleiding van de vreemdeling naar een plaats van vertrek uit Nederland alsmede zijn begeleiding naar een plaats buiten Nederland, voor zover deze noodzakelijk is; en
 - c. het verblijf van de vreemdeling in Nederland in de periode nadat de vervoersonderneming van een ambtenaar belast met de grensbewaking de

zaaknummer: AWB 08/18820

3

aanwijzing heeft gekregen de vreemdeling terug te vervoeren naar een plaats buiten Nederland.

- 2.7 In A2/7 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vo) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. In A2/7.1.7 Vc wordt ingegaan op de aansprakelijkheid voor uitzettings- en verblijfskosten.
- 2.8 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. In onderhavig geval betreft het een vreemdeling die op 10 april 2005 goed gedocumenteerd is aangevoerd uit Kiev en die in Amsterdam een transfer zou maken naar Cuba. In Amsterdam is de vreemdeling echter de toegang geweigerd wegens het tonen van een vals paspoort. De vreemdeling beschikte over twee paspoorten. Met het geldige paspoort is de vreemdeling aantoonbaar uitgereisd vanuit Kiev en met het valse paspoort heeft hij getracht het Schengengebied binnen te reizen. Eiseres is in kennis gesteld van genoemde toegangswijgering en de vervoersverplichting middels een removal order die aan vervoerder is toegezonden. Eiseres heeft als eerste een vlucht geboekt voor de vreemdeling op 14 april 2005. Door een misverstand tussen eiseres en de KLM was op 14 april 2005 geen ticket beschikbaar. Vervolgens is door eiseres een nieuw ticket geboekt voor 28 april 2005. Door de vreemdeling is op 26 april 2005 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel ingediend, zodat de vlucht van 28 april 2005 geen doorgang kon vinden. Op 8 mei 2005 is besloten dat de vreemdeling Nederland diende te verlaten en is eiseres verzocht om voor de vreemdeling een vlucht te boeken. Op 19 mei 2005 zou de vreemdeling vertrekken. Op het moment van uitreis heeft de vreemdeling zich echter verbaal verzet en is hij niet aan boord gegaan van de vlucht naar Havana, Cuba. Op 30 juni 2005 is de vreemdeling onder begeleiding van vier escorts uitgereisd naar Havana, Cuba.
- 2.9 In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de kostendoorberekening gelet op Richtlijn 2001/51/BG en artikel 65 Vw juncto artikelen 6.2 en 6.3 Vb, op rechtmatige wijze is opgelegd.
- 2.10 In beroep heeft eiseres aangevoerd dat verweerder alle problemen had kunnen voorkomen door de vreemdeling op 10 april 2005 – de dag van binnenkomst in Nederland – conform de door hem geuite wens op de eerste vlucht naar Cuba te brengen. Het is onduidelijk waarom aan deze wens geen gevolg is gegeven. Verweerder heeft nooit benadrukt dat het voor eiseres ook mogelijk was om de vreemdeling naar een andere plaats (dan Cuba) buiten Nederland te transporteren. Voorts heeft verweerder geenszins aannemelijk gemaakt dat begeleiding door vier escorts noodzakelijk was. Indien verweerder de vreemdeling op 19 mei 2005 niet met de (ongefundeerde) wens tot begeleiding had geconfronteerd, was er niets aan de hand geweest. Geenszins is aannemelijk gemaakt dat eiseres de uitzetting van de vreemdeling niet zelf binnen een redelijke termijn had kunnen uitvoeren. Verweerder heeft niet zelf de uitzetting van de vreemdeling ter hand mogen nemen. Zeker niet nu eiseres ook nog escorts heeft aangeboden. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 6.3, tweede lid, Vb. Dit artikel noch de toelichting rept over de noodzaak tot het inschakelen van marchaussees als begeleiders. De begeleiding van de vreemdeling zou op een andere, goedkopere wijze ingevuld kunnen worden. Onduidelijk is waarom er vier escorts noodzakelijk waren voor de begeleiding. Voor zover al sprake zou zijn van een matrix aan de hand van de Arbeidstijdenwet, is deze onredelijk. Verwezen wordt naar artikel 5.9 van de (oude) Arbeidstijdenwet waaruit volgt dat incidenteel is toegestaan om elf uur per dienst te werken. Onduidelijk is waarom verweerder gebruik

zaaknummer: AWB 08/18820

4

heeft gemaakt van zijn discretionaire bevoegdheid om de kosten van de uitzetting bij eiseres in rekening te brengen. Verweerder heeft ten onrechte niet gemotiveerd waarom de kosten niet op de vreemdeling zelf zijn verhaald. Verweerder heeft het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door de schijn te wekken dat het uitsluitend zou blijven bij de kosten voor de tickets. Het uitdelen van een boete van meer dan € 30.000,- voor het zonder medeweten van de vervoerder binnenvoeren van een passagier die als vreemdeling kan worden aangemerkt in Nederland komt als disproportioneel over.

- 2.11 Ter zitting heeft eiseres een brief van 29 maart 2005 van verweerder aan diverse vervoerders op Schiphol, waaronder UIA, getoond. Uit deze brief volgt dat de Richtlijn 2001/51/EG per 1 april 2005 zal worden geïmplementeerd en dat de hierboven onder rechtsoverweging 2.2 tot en met 2.7 genoemde bepalingen en beleid per die datum zullen worden toegepast op alle vervoerders op Schiphol.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.12 Ten aanzien van de stelling van eiseres dat alle problemen hadden kunnen worden voorkomen door de vreemdeling op 10 april 2005 – de dag van binnenkomst in Nederland – conform de door hem geuite wens op de eerste vlucht naar Cuba te brengen, overweegt de rechtbank dat verweerder deze stelling in het bestreden besluit gemotiveerd heeft weerlegd, door te overwegen dat uit het proces-verbaal van de Koninklijke Marechaussee (Kmar) blijkt dat eiseres zich op 10 april 2005 pas om 14.00 uur heeft gemeld bij de Kmar en dat de vlucht van Martinair naar Havana, Cuba, toen al was vertrokken. De rechtbank stelt vast dat eiseres in beroep niet gereageerd heeft op deze motivering en is, bij deze stand van zaken, van oordeel dat deze stelling onjuist is.
- 2.13 Ten aanzien van de stelling van eiseres dat geenszins aannemelijk is gemaakt dat eiseres de uitzetting van de vreemdeling niet zelf binnen een redelijke termijn had kunnen uitvoeren en verweerder niet zelf de uitzetting van de vreemdeling ter hand heeft mogen nemen, overweegt de rechtbank dat gebleken is dat eiseres niet binnen redelijke termijn, te weten enkele dagen, heeft voldaan aan haar plicht tot terugbrenging, zodat verweerder de uitzetting zelf ter hand heeft kunnen nemen.
- 2.14 Met betrekking tot de stelling van eiseres dat verweerder met minder dan vier escorts had kunnen volstaan, overweegt de rechtbank dat verweerder in het bestreden besluit, onder verwijzing naar de Arbeidstijdenwet, voldoende gemotiveerd heeft aangegeven waarom, in geval van begeleiding door escorts, niet met minder dan vier escorts kon worden volstaan. Voor de stelling dat eiseres zou hebben aangeboden zelf voor escorts te zorgen, kan de rechtbank in het procesdossier geen bevestiging vinden.
- 2.15 Eiseres stelt evenwel niet alleen het aantal escorts aan de orde, maar ook de noodzaak om de vreemdeling met begeleiding van escorts uit te zetten. Zij verwijst daarbij naar artikel 6.3, tweede lid onder b, Vb, dat bepaalt dat de kosten van uitzetting in elk geval de kosten van begeleiding van de vreemdeling omvatten "voor zover deze noodzakelijk is". Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat tot de begeleiding is besloten naar aanleiding van het (verbale) verzet van de vreemdeling tegen de uitzetting op 19 mei 2005. Ter onderbouwing van deze stelling heeft verweerder verwezen naar de incidentnotitie van 19 mei 2005. Deze notitie vermeldt: "Betrokkene zou vandaag om 13.50 uur met de MP 619 naar HAV

zaaknummer: AWB 08/18820

5

vliegen. Betrokkene gaf aan niet naar Cuba te willen omdat hij daar vermoord zou worden. Is niet fysiek lastig geweest maar nadat hem verteld was dat hij met escorts zou worden gebracht deelde hij mede dat dat toch niet zou lukken".

- 2.16 Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit deze notitie niet dat de begeleiding door escorts op het moment van uitzetting van de vreemdeling noodzakelijk was. Anders dan verweerder ter zitting heeft aangevoerd kan uit deze formulering niet zonder meer worden geconcludeerd dat tegen de vreemdeling is gezegd dat hij, indien hij zich verzette, met escorts zou worden gebracht. De tekst is zodanig geformuleerd dat daaruit even zo goed kan worden geconcludeerd dat hij hoe dan ook met escorts zou worden gebracht. Eiseres wijst er in dit verband op dat de incidentmotitie bij de datum 14 april 2005 vermeldt: "Aan PS een fax verzonden met het verzoek tot boeken en uitprinten paperticket. Indien geen doorreis dan aangeven dat betrokkene retour moet met escorts". Hieruit blijkt naar het oordeel van de rechtbank dat reeds vóór het verbale verzet van 19 mei 2005 is gesproken over begeleiding door escorts. Aldus kan uit de incidentmotitie niet eenduidig worden geconcludeerd dat het verbale verzet van 19 mei 2005 aanleiding is geweest voor het besluit tot begeleiding door escorts.
- 2.17 Nu enige verdere onderbouwing van de stelling dat de begeleiding noodzakelijk was ontbreekt, kan niet worden geconcludeerd dat de begeleiding door escorts noodzakelijk was. De enkele algemene verwijzing van verweerder naar de deskundigheid van de Koninklijke Marechaussee, is onvoldoende om tot die conclusie te komen. Dit klemmt te meer daar gelet op het voorgaande onduidelijk is wanneer en op welke gronden de Koninklijke Marechaussee heeft geconcludeerd dat begeleiding nodig was. Daarnaast acht de rechtbank het onzorgvuldig dat verweerder, naar ter zitting van de zijde van verweerder is verklaard, tussen 19 mei 2005 en het uiteindelijke vertrek op 30 juni 2005, niet is onderzocht of de begeleiding met escorts noodzakelijk was. Niet ondenkbaar is immers dat een vreemdeling na het verstrijken van vijf weken anders over zijn naderend vertrek denkt dan daarvoor.
- 2.18 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de begeleiding met escorts noodzakelijk was.
- 2.19 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 7:12 Algemene wet bestuursrecht (Awb).
- 2.20 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.21 Ten aanzien van het beroep van eiseres op het zorgvuldigheidsbeginsel in verband met de gewekte schijn dat het zou blijven bij de kosten gepaard gaande met de vliegtickets voor de vreemdeling en de escorts, geeft de rechtbank verweerder in overweging bij het nieuw te nemen besluit op bezwaar zonodig tevens de communicatie tussen eiseres en verweerder hieromtrent in de beoordeling te betrekken.
- 2.22 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiseres heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

zaaknummer: AWB 08/18820

6

2.23 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

3. Beslissing

De rechtbank:

3.1 verklaart het beroep gegrond;

3.2 vernietigt het bestreden besluit van 30 april 2008;

3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 21 mei 2007 met in aanmerking van hetgeen is overwogen in deze uitspraak;

3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan eiseres;

3.5 draagt de Staat der Nederlanden op € 288,- te betalen aan eiseres als vergoeding voor het betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.L. de Vreese-Rood, voorzitter, en mrs. J.M. Janse van Mantgem en G.D. de Jong, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 27 januari 2009, in tegenwoordigheid van drs. A.F. Hermus-Zoetmulder, als griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

J.M. Janse van Mantgem

Bij afwezigheid van de voorzitter is getekend door de oudste rechter.

Afschrift verzonden op:

28-01-2009

Coll: *JM*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Van het besluit wordt afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

[Handwritten signature]

Instituut voor Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 BA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

25 FEB 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. E. Nardelli
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van
27 januari 2009, met kenmerk AWB 08/18820

Inzake:

met kenmerk 0504.26.0013
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. R.M. Dessaur
advocaat te Amsterdam

Proces
Procesvertegenwoordiging
Den Haag

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. C. Brand
070 778 4281

1. Inleiding

De Minister van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 27 januari 2009, verzonden op 28 januari 2009, met kenmerk AWB 08/18820 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 30 april 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris (lees: de Minister) heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1 Op 10 april 2005 is de heer (hierna: de vreemdeling), geboren op en van Cubaanse nationaliteit, door verweerder aangevoerd op de luchthaven Schiphol met vlucht komende uit Oekraïne.
- 2.2 Vervolgens is aan de vreemdeling de toegang tot Nederland en de overige lidstaten van het Schengengebied door de Koninklijke Marechaussee geweigerd.
- 2.3 Op 11 april 2005 is verweerder middels een removal order medegedeeld dat de betreffende vreemdeling de toegang is geweigerd en dat deze met de eerstvolgende vlucht mogelijk verwijderd zal dienen te worden uit Nederland.
- 2.4 Op 30 juni 2005 heeft verweerder voldaan aan de verplichting om de vreemdeling te vervoeren naar een plaats buiten Nederland waar de toegang hem gewaarborgd is.
- 2.5 Bij brief van 17 april 2007, verzonden op 27 april 2007, heeft de Minister de kosten met betrekking tot de uitzetting van de vreemdeling, te weten € 31.874,36, op verweerder verhaald.
- 2.6 Het hiertegen op 21 mei 2007 ingediende bezwaarschrift, is bij besluit van 19 september 2007 ongegrond verklaard.
- 2.7 Op 1 november 2007 heeft verweerder hiertegen beroep bij de rechtbank ingesteld.
- 2.8 Bij brief van 22 januari 2008 heeft de Minister het besluit van 19 september 2007 ingetrokken.
- 2.9 Bij brief van 23 januari 2008 heeft verweerder het beroep ingetrokken.
- 2.10 Op 31 maart 2008 heeft een hoorzitting plaatsgevonden.
- 2.11 Bij besluit van 30 april 2008 heeft de Minister het bezwaarschrift wederom ongegrond verklaard.
- 2.12 Op 26 mei 2008 heeft verweerder hiertegen beroep bij de rechtbank ingesteld.
- 2.13 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 30 april 2008 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Minister heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.16 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit deze notitie niet dat de begeleiding door escorts op het moment van uitzetting van de vreemdeling noodzakelijk was. Anders dan verweerder ter zitting heeft aangevoerd kan uit deze formulering niet zonder meer worden geconcludeerd dat tegen de vreemdeling is gezegd dat hij, indien hij zich verzette, met escorts zou worden gebracht. De tekst is zodanig geformuleerd dat daaruit even zo goed kan worden geconcludeerd dat hij hoe dan ook met escorts zou worden gebracht. Eiseres wijst er in dit verband op dat de incidentennotitie bij de datum 14 april 2005 vermeldt: "Aan PS een fax verzonden met het verzoek tot boeken en uitprinten paperticket. Indien geen doorreis dan aangeven dat betrokkene retour moet met escorts". Hieruit blijkt naar het oordeel van de rechtbank dat reeds vóór het verbale verzet van 19 mei 2005 is gesproken over begeleiding door escorts. Aldus kan uit de incidentnotitie niet eenduidig worden geconcludeerd dat het verbale verzet van 19 mei 2005 aanleiding is geweest voor het besluit tot begeleiding door escorts."

Grief 2

3.4 Voorts overweegt de rechtbank ten onrechte in rechtsoverweging 2.17 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Nu enige verdere onderbouwing van de stelling dat de begeleiding noodzakelijk was ontbreekt, kan niet worden geconcludeerd dat de begeleiding door escorts noodzakelijk was. De enkele algemene verwijzing van verweerder naar de deskundigheid van de Koninklijke Marechaussee, is onvoldoende om tot die conclusie te komen. Dit klemt te meer daar gelet op het voorgaande onduidelijks is wanneer en op welke gronden de Koninklijke Marechaussee heeft geconcludeerd dat begeleiding nodig was. Daarnaast acht de rechtbank het onzorgvuldig dat verweerder, naar ter zitting van de zijde van verweerder is verklaard, tussen 19 mei 2005 en het uiteindelijke vertrek op 30 juni 2005, niet is onderzocht of de begeleiding met escorts noodzakelijk was. Niet ondenkbaar is immers dat een vreemdeling na het verstrijken van vijf weken anders over zijn naderend vertrek denkt dan daarvoor."

3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.18, 2.19, 2.20, 2.21, 2.22 en 2.23. Gegrondverklaring van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

Ad grief 1

4.1 Alvorens inhoudelijk op de grief in te gaan, merkt de Minister ter verduidelijking allereerst het volgende op. Ingevolge artikel 6.3, eerste lid, Vb zijn de kosten van uitzetting van een vreemdeling welke ingevolge artikel 65, tweede lid, Vw op een vervoersonderneming kunnen worden verhaald, verschuldigd aan het openbaar lichaam te welks laste die kosten zijn gekomen. In het tweede lid is bepaald dat de in het voorgaande lid bedoelde kosten van uitzetting in ieder geval omvatten de kosten

verbonden aan: (...) b. de begeleiding van de vreemdeling naar een plaats van vertrek uit Nederland alsmede zijn begeleiding naar een plaats buiten Nederland, voor zover deze noodzakelijk is; en (...). De Minister is van oordeel dat de vreemdeling bij zijn uitzetting naar Cuba op 30 juni 2005 op goede gronden door vier escorts is begeleid, nu deze begeleiding noodzakelijk was in vorenbedoelde zin. De Minister merkt dienaangaande als volgt op.

- 4.2 In de incidentnotitie van de Koninklijke Marechaussee (hierna: Kmar) van 19 mei 2005 wordt het volgende vermeld: "Betrokkene zou vandaag om 13.50 uur met de MP 619 naar HAV vliegen. Betrokkene gaf aan niet naar Cuba te willen omdat hij daar vermoord zou worden. Is niet fysiek lastig geweest maar nadat hem verteld was dat hij met escorts zou worden gebracht deelde hij mede dat dat toch niet zou lukken." De Minister merkt in dit verband allereerst op dat de rechtbank het standpunt van de procesvertegenwoordiger van de Minister ter zitting van de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 niet juist in haar uitspraak heeft geformuleerd. Door de procesvertegenwoordiger is ter zitting niet aangevoerd "dat (door de Kmar) tegen de vreemdeling is gezegd dat hij, *indien* (cursivering door de Minister) hij zich verzette, met escorts zou worden gebracht." Het woord "*indien*" heeft de procesvertegenwoordiger niet gebezigd. Dit laatste blijkt ook uit de door de Minister bij de rechtbank opgevraagde aantekeningen van de zitting door de griffier (productie 2). Bij een juiste samenvatting van het standpunt van de Minister had in plaats van het woord "*indien*" het woord "omdat" in de uitspraak dienen te worden geformuleerd. "Omdat" de vreemdeling zich verbaal verzette, werd hem na dit verbale verzet verteld dat hij met escorts zou worden gebracht, wat hieronder, onder punt 4.3, nader wordt toegelicht.
- 4.3 De Minister is van oordeel dat uit de voornoemde incidentnotitie van de Kmar van 19 mei 2005 blijkt dat de begeleiding door escorts op het moment van uitzetting van de vreemdeling noodzakelijk was. De Minister ziet niet in waarom de Kmar de uiting van de vreemdeling op 19 mei 2005 dat hij niet naar Cuba wilde omdat hij daar vermoord zou worden – de tweede zin van de notitie – niet kon aanmerken als verbaal verzet. Voorts merkt de Minister op dat aan de vreemdeling eerst *na* zijn voormelde verbale verzet is verteld dat hij met escorts zou worden gebracht – de derde zin van de notitie. De Kmar heeft de vreemdeling derhalve eerst na zijn verbale verzet op 19 mei 2005 geconfronteerd met de hierdoor ontstane noodzaak tot begeleiding bij zijn (latere) uitzetting naar Cuba. De Minister is van mening dat de inhoud van de door de Kmar gemaakte notitie betrouwbaar kan worden geacht.
- 4.4 De Minister is van mening, (reeds) gelet op hetgeen hiervoor onder punt 4.2 en 4.3 is aangevoerd, dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de tekst van de incidentnotitie van de Kmar van 19 mei 2005 zodanig is geformuleerd dat daaruit even zo goed kan worden geconcludeerd dat de vreemdeling hoe dan ook met escorts zou worden gebracht. De Minister is van mening dat dit oordeel van de rechtbank (voorts) geen steun vindt in de tekst van de incidentnotitie van de Kmar van 14 april 2005 (productie 3). De rechtbank heeft met betrekking tot deze laatste notitie in rechtsoverweging 2.16 weliswaar terecht overwogen dat reeds vóór het verbale verzet van 19 mei 2005 is gesproken over begeleiding door escorts. De rechtbank heeft evenwel miskend dat uit de incidentnotitie van 14 april 2005 blijkt dat op dat moment voor de Kmar nog niet duidelijk was of de vreemdeling *retour/terug* zou (kunnen) of dat hij op *doorreis* zou gaan. Met "*retour*" wordt kennelijk en eenduidig bedoeld, *retour/terug* naar Kiev, de plaats waarvan de vreemdeling door IUA naar Amsterdam was gevlogen. Met "*doorreis*" wordt duidelijk en eenduidig bedoeld, op *doorreis* van Amsterdam naar Havana. Voorts heeft de rechtbank miskend dat uit de laatstgenoemde notitie blijkt dat de vreemdeling aangaf absoluut niet terug

te willen naar KBP (= Kiev) en dat daarom is aangegeven dat indien hij *retour* zou gaan, hij begeleid moet worden door escorts. De incidentnotitie van 14 april 2005 heeft derhalve enkel betrekking op een begeleiding door escorts in het geval de vreemdeling *retour* naar Kiev zou gaan en geeft niet aan dat hij ook in het geval hij naar Havana zou doortreken door escorts zou moeten worden begeleid.

- 4.5 De rechtbank heeft al het vorenstaande miskend. De Minister is van mening dat uit de incidentnotitie van 19 mei 2005 eenduidig kan worden geconcludeerd dat (eerst) het verbale verzet van de vreemdeling op 19 mei 2005 aanleiding is geweest voor de Kmar te besluiten tot de noodzaak van begeleiding van de vreemdeling door escorts bij zijn (latere) uitzetting naar Cuba.

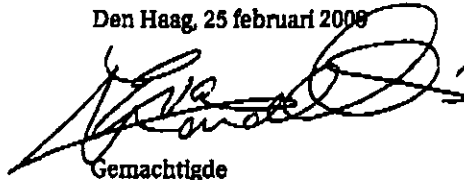
Ad grief 2

- 4.6 De Minister merkt allereerst op dat hij in de eerste grief reeds is ingegaan op de inhoud van de incidentnotitie van de Kmar van 19 mei 2005. De Minister heeft hierbij aangegeven dat niet valt in te zien waarom de Kmar de uiting van de vreemdeling, dat hij niet naar Cuba wilde omdat hij daar vermoord zou worden, niet kon aanmerken als verbaal verzet en dat eerst na dit verbale verzet van de vreemdeling op 19 mei 2005 de Kmar hem heeft geconfronteerd met de hierdoor ontstane noodzaak tot begeleiding. De rechtbank heeft derhalve in rechtsoverweging 2.17 miskend dat wel duidelijk is wanneer en op welke gronden de Kmar heeft geconcludeerd dat begeleiding van de vreemdeling noodzakelijk was. Voorts is de Minister van mening dat de rechtbank in rechtsoverweging 2.17 de deskundigheid van de Kmar met betrekking tot het beoordelen van (al dan niet aanwezige) veiligheidsrisico's bij uitzetting van een vreemdeling in onvoldoende mate heeft onderkend. De Minister is van mening dat de Kmar voldoende ervaring heeft om te weten wanneer een vreemdeling al dan niet van plan is aan zijn uitzetting mee te gaan werken. Indien de Kmar aangeeft dat er sprake is geweest van verzet, op welke wijze dan ook, fysiek, verbaal, en dat de vreemdeling met escorts wordt gebracht, dan dient van de noodzaak van begeleiding door escorts te worden uitgegaan. De Minister is van mening dat dienaangaande op de deskundigheid van de Kmar mag worden vertrouwd. De rechtbank heeft het vorenstaande miskend.
- 4.7 Voorts acht de Minister het niet onzorgvuldig dat de vreemdeling tussen 19 mei 2005 en zijn vertrek naar Havana op 30 juni 2005 niet is onderzocht of de begeleiding met escorts noodzakelijk was. Tot die noodzaak *bij uitzetting* van begeleiding door escorts was immers reeds op 19 mei 2005 door het verbale verzet van de vreemdeling door de Kmar besloten. Een herbeoordeling van dit besluit tot noodzaak van begeleiding door escorts vindt in principe niet plaats. Het is immers niet zonder meer aannemelijk dat indien een vreemdeling zijn verwijdering heeft gefrustreerd, er geloof aan kan worden gehecht – kort voor zijn nieuwe uitzetting – dat hij wel mee zal werken, met alle kosten van dien als hij niet alsnog meewerkt. Een uitzondering op het vorenstaande zou kunnen worden gemaakt in het geval dat een vreemdeling op enig moment, voordat met hem over de nieuwe verwijderingsdatum is gesproken, aangeeft dat hij alsnog graag terug wil. Op een dergelijke verklaring van een vreemdeling zal tenminste (kenbaar) door de Kmar moeten worden gereageerd. Van een dergelijk geval is in de onderhavige zaak evenwel geen sprake. Bij de uitzetting op 30 juni 2005 was de noodzaak van begeleiding door escorts derhalve (nog steeds) noodzakelijk. De rechtbank heeft het voornoemde miskend.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 30 april 2008 ingestelde beroep.

Den Haag, 25 februari 2008

Gemachtigde

E. Nardelli, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 – 779 4974
telefax 070 – 779 5506*